

Enskild motion

Motion till riksdagen 2016/17:1942

av **Staffan Danielsson (C)**

Riksväg 35 och Tjustbanan mellan Linköping och Västervik

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utveckla och förbättra järnvägen och riksväg 35 mellan Västervik och Linköping och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Regionen sydöstra Östergötland och nordvästra Kalmar län har urgamla band sinsemellan, med städerna Linköping och Västervik som ändpunkter och orterna Åtvidaberg, Överum och Gamleby däremellan.

Mellan städerna går riksväg 35 ner till Gamleby och sedan fortsätter E22 till Västervik. Den sekelgamla järnvägen löper från Linköping till Bjärka-Säby (del av Stångådalsbanan) och därifrån via Åtvidaberg och Gamleby till Västervik.

Stångådalsbanan mellan Linköping och Kalmar är också en regionalt mycket viktig järnväg.

Vägsträckan Linköping–Västervik är drygt 10 mil. Riksväg 35 är bitvis bra men bitvis en krokig 70 km-väg i stort behov av att rätas ut och övergå till två-plus-ett-väg. Mellan Linköping och Åtvidaberg avses glädjande nog detta att ske på några vägnitt inom en femårsperiod. Stora sträckor återstår dock att åtgärda, t ex söder om Åtvidaberg, som också måste bli två-plus-ett-väg. Det är mycket angeläget att detta kan ske så snart som möjligt.

För den framtida utvecklingen av främst Västervik men även Åtvidaberg, med omnejd är järnvägen mellan Västervik och Linköping (Tjustbanan) betydelsefull. Banans längd är 116 km, och den har trafikerats utan eldrift i många decennier. Banan är i mycket stort behov av upprustning.

Restiden mellan Västervik och Linköping är idag 1 timme och 44 minuter. Med preciserade och delvis utredda upprustningsåtgärder kan banan förbättras och restiden kortas till 1 timme och 24 minuter, detta till en beräknad kostnadsram av 950 miljoner

kronor. I ett längre perspektiv kan restiden förkortas till under timmen om bandelen Åtvidaberg–Överum rätas och förnyas, detta till en beräknad ytterligare kostnad av runt 1 500 miljoner kronor.

En bättre järnvägsförbindelse skulle för Västerviks och även Åtvidabergs del möjliggöra arbets- och studiependling, skapa en större och mer robust arbetsmarknad och därmed möjliggöra en nödvändig regionförstoring för regionens framtida utveckling och överlevnad. Resandevolymen på järnvägen skulle mångdubblas gentemot dagens begränsade resenärsantal. Därtill uppnås miljöfördelar för både person- och godstrafiken.

Staffan Danielsson (C)